

finder, at der er Mulighed for at give en udtømmende Bestemmelse i denne Henseende ved en Lov, saa vil man dog ikke kunne undgaae i en saadan Lov at lade en vis Frihed aaben for Finantsbestyrelsen, naturligviis under Forbehold af den sædvanlige Control ved Statsregnskabs Aflæggelse.

Der er af den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Wesfely) fremsat adskillige almindelige Bemærkninger og Grundfætninger om, hvorledes han meente, at det constitutionsnelle Princip, anvendt paa vore nærværende adspaltede Forhold, maatte stille Regjeringen i Forhold til den Finantslov, som her er Spørgsmaal om at votere. Jeg skal nu ikke videre indlade mig paa at drøfte disse Grundfætninger. Den ærede Landstingsmand har med stor Bestemthed udtalt, hvad han ansaae for at være uomtvisteligt; jeg skal imidlertid tillade mig at troe, at der dog kunde reises adskillige Tvivl om Rigtigheden af, hvad han saaledes har anført. Men jeg troer i ethvert Fald, at det er misligt at forsøge paa at opstille som utvivlsom en Anvendelse af en almindelig Grundfætning paa Tilfælde, der ere saa særegne som vore Forhold for Diebliffet ere. Der kan ikke være Spørgsmaal om nogen Fortøllning af Rigsdagens Competence i Henseende til de paagældende Forhold, hidledet fra den Stilling, hvori Rigsdagen hidtil har befundet sig. Rigsdagens Competence med Hensyn til Pengebevillinger støtter sig hverken paa Rigsdagens egen Opsfattelse deraf eller til Regjeringens Opsfattelse deraf til en given Tid, men den maa alene søges i Grundloven, og den Omstændighed, at Rigsdagens Indskydelse til en given Tid faktisk maaskee kan have strakt sig videre, end den er at udlede af Grundloven, — hvilket jeg for Diebliffet skal lade staae hen som et uafgjort Spørgsmaal, — det berettiger ikke til deraf at udlede nogen Concluston for Fremtiden. Jeg opfatter Sagen saaledes, at den Art af Tilskud til de Udgiftposter, der bestemmes ved Finantsloven, som virkelig ere at betragte som Tillæg til disse Poster, de maae ogsaa gjøres til Gjenstand for Tillægsbevillinger eller, hvis man ikke i rette Tid kan komme frem med en Tillægsbevilling, da for Decharge. Hvad der derimod ligger uden-

for Udgifternes Conti i Finantsloven, og hvad der af Hs. Majestæt Kongen maatte bestemmes at skulle afholdes af Overskuddet fra de andre Landsdele, det vedkommer ikke Rigsdagen eller Statsrevisionen. Det vil vel være vanskeligt i mange enkelte Tilfælde at bestemme dette noie, og jeg er tilbøielig til at troe, at en Følge deraf vil kunne være, at enkelte Udgifter ville vise sig at komme ind under det almindelige danske Statsregnskabs Aflæggelse, som maaskee ikke burde henhøre derunder; men det afgjør aldeles Intet. Jeg kan ikke indrømme alle de Conseqventer, som den ærede Landstingsmand, der fremsatte disse Grundfætninger, deraf har villet udlede. Det er ingen rigtig Grundfætning, han anfører, at der ikke kan føres nogen Sum til Indtægt i Finantsregnskabet, som ikke er bevilget til Indtægt; det staaer slet ikke i Grundloven. Grundloven siger, at ingen Skat kan opkræves og ingen Udgifter afholdes, som ikke have deres Hjemmel i Finantsloven; men den taler ikke om, at Intet maa føres til Indtægt, som ikke staaer i Finantsloven.

Syholm: En æret Rigsdagsmand har fremsat nogle Bemærkninger med Hensyn til Uttringer i den foreliggende Betænkning, som skulde være mindre bestemte og omfattende i flere Retninger, end han har fundet hensigtsmæssigt, og den ærede Drøfner har i den Anledning udtalt, at Betænkningen var saaledes, som Udvalget havde fundet det hensigtsmæssigt, og indeholdt, hvad Udvalget havde fundet rigtigt at optage deri. Forsaavidt dermed er meent, at Betænkningen er saaledes, som Udvalget i sin Heelhed har fundet det hensigtsmæssigt, behøves der neppe videre Uttringer desangaaende, idet Enhver af Udvalget, som har underskrevet den, naturligviis maa have fundet sig tilfredsstillet ved dens Indhold, saaledes som den er forelagt; men forsaavidt deraf kunde udledes den Slutning, at de enkelte Medlemmer, hver for sig, ikke havde fundet Anledning til at gjøre videre Bemærkninger i Betænkningen end dem, der nu foreligge trykte; da vil jeg blot med et Ord tillade mig den Uttring, at der vel i Udvalget er fremkommet Begjæringer eller Dnsker om i Betænkningen at indføre Bemærkninger, som